

Banu Hanım

— ismet-top · 22 Kasım 2009

Hiç aklımdan çıkmıyor, Nazarbayev'in sözü,
"Tek kendiniz olarak, buraya gelin" diyor.
A.B.D.'li taşeron, burda işin iç yüzü,
"Kendi kimliğinizi, tanıyın, bilin" diyor.

"Her seferde değişik grubu getirdiniz",
Okullar açtırdınız, gençliği bitirdiniz,
"Benim geleceğimi, masaya yatırdınız",
"Olmayın taşeronu, bu kadar el'in" diyor.

Göz yaşıyla dinledim, sabah Banu Avar'ı,
Asyayla aramıza örülen "şer" duvarı,
Geçmişten süregelen soyumun can damarı,
Batı güdümlü basın, "duyarsız kalın diyor".

Çocuklara anlatır, seksen, yüz'lük nineler,
"Sarı paşa" adına, düzülür efsaneler,
"Sizle yatıp kalkıyor, mahzun kalmış sineler,
"Size muhabbetimiz, bu kadar yalın" diyor.

Askerleri peşinde, atıyla "sarı paşa",
Şu dağları aşarak, kat etti baştan-başa,
Dedim ki "buralarda, hiç girmedi savaşa,
Olu mu; gibisinden, "nedir bu halin" diyor.

Babası Elazıglı, Fransız bir ermeni,
Roportaj yapıyorken, aşağıladı beni,
Terbiyesizlik edip, yüreğindeki kin'i,
Nefretle beslediği, çizgisi "kalın" diyor.

21 Kasım 2009